

מסרים לכל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

ויסע לוט מקדם' (יג' יא')

רש"י: "ומדרש אגדה: הסיע עצמו מקדמונו של עולם.

אמר: 'אי אפשי לא באברם ולא באלוקיו'.

וצריך להבין: היכן מצאו חז"ל את הרמז לאפיקורסות חמורה שכזו?

מתרץ את הקושיה הסבא מקלם:

מי שמסוגל לוותר על אושר כה גדול של שהייה ליד הצדיק, הרי זה כאילו אמר במפורש 'אי אפשי בצדיק ולא באלוקיו...' וכעין שאמר ר' טרפון לרבי עקיבא (קידושין ס"ו ע"ב) 'כל הפורש ממך כפורש מן החיים'.

ועדיין קשה: הרי אברהם היה זה שהציע ללוט 'הפרד נא מעלי' ואם כן מהיכן הראיה המוצקת שאמר 'אי אפשי לא באברם ולא באלוקיו'?

והתשובה היא:

אילו לא נזרקה אפיקורסות בלוט, הרי שהיה חייב לדעת שנכסיו מצליחים רק מפני שהוא עם אברהם. 'וגם ללוט ההולך את אברם היה צאן ובקר ואהלים' ואמרו חז"ל: מי גרם שהייתה לו זאת, הליכתו עם אברם. (רש"י) אילו האמין בזה לא היה עולה על דעתו לעזוב מקור מים חיים. אפילו לבן הארמי ידע כל זאת ולא רימה את עצמו, (למרות שעשה זאת לאחרים) ואמר ליעקב 'ניחשתי ויברכני ה' בגללך'. לוט לא חשב כך וזו הראייה שאפיקורסות נזרקה בו, עד שהחליט שכוחו ועוצם ידו עשה לו את החיל הזה.

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו

מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר

חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת בדרה

שלום בן סליימן / רחל בת חנה תנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.

פינת ההלכה

מהלכות החורף ושאלת טל ומטר

א: אסור לפתוח מטריה בשבת, מפני שהיא מאהילה ומיועדת להגן מפני הגשם, ואסור לעשות אוהל בשבת.

ב: אסור להשתמש במטריה בשבת גם אם הייתה פתוחה כבר מיום שישי.

ג: אפשר להגן בשבת מפני הגשם באמצעות כובע גשם. (יש כובעים כאלו בהרבה מעילים.)

ד: אין לפתוח ברז מים חמים בשבת אם המים חוממו באמצעות גוף חימום חשמלי הנמצא בבویلר או בתוך דוד שמש,

כל זמן שהמים חמים יותר מ 45 מעלות, גם למקלים להשתמש במים חמים מדוד שמש.

ה: בברזי פרח צריך להסיט את ידית הכוון של המים עוד לפני שבת לצד המים הקרים (בדרך כלל לצד ימין), מפני שכשהידית באמצע יוצאים מים גם מהבוילר.

ו: אם לפני כניסת השבת המים בבویلר היו פחות מ 45 מעלות אפשר להשתמש גם במים החמים.

ז: בבתי מלון / הארחה ובמוסדות גדולים מחממים את המים כל השנה באמצעות הסקה או גוף חימום חשמלי, לכן צריך להקפיד כל השנה במקומות אלו שלא לפתוח בשבת את המים החמים לשום שימוש.

ח: אסור להתקלח בשבת במים חמים גם אם חוממו באמצעות השמש בדוד שמש.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאוה / מלאכי בן נאוה / ידידיה בן נאוה / אחיה בן נאוה

נאוה בת מרים / טוהר בת נאוה / נעמה בת נאוה

אמפטיה - (המשך משבוע שעבר)

בשבוע שעבר העלינו את הדילמה: האם להתערב במריבות בין ילדים? לפני שננסה לענות נשאל שאלה נוספת. למה הילד מספר? למה הוא מצפה? נדמה לנו שתמיד הוא מצפה שנטפל במקרה, המציאות היא שהרבה פעמים הוא מספר כי הוא זקוק לאמפטיה. במקרה עצמו הוא יכול להסתדר בכוחות עצמו.

מה זה אמפטיה?

אמפטיה זה הקשבה במלוא תשומת הלב ללא שפוט, יחד עם שיקוף רגשות. לא נכנסים לעובי הקורה מי התחיל ולמה, אלא מגלים הבנה. דוגמה: יוסי הכה את דני. דני מגיע בוכה: 'אמא יוסי הרביץ לי'. אמא: 'אוי יו יו ... זה בטח כואב לך'. זה לא נעים לקבל מכות נכון? דני: 'כן זה כואב'. אמא: 'אני מבינה! זה באמת כואב לקבל מכות, ולפעמים גם מעליב'... ברוב הפעמים כשהילד ירגיש שאמא מבינה אותו הוא יירגע, כי זה בעצם מה שכולנו מחפשים הבנה. להבנה ושיקוף רגשות (כואב לך, נעלבת, התאכזבת...) זה בדרך כלל מה שהילד מצפה. **נסו והצליחו.** שבת שלום! שושנה

להצלחת: אברהם בן בלוריה / טובה רחל בת מרים שמחה

סיפור לשבת

צרות של עשירים, וכוחה של צדקה!

עמדנו לצאת לנמל התעופה, התלבטנו רק בדבר אחד: האם ניקח עמנו את הטבעת, או נשאיר אותה בכספת. מדובר בטבעת יהלום יקרה ביותר גם בגלל ערכה הכספי, ועוד יותר בגלל ערכה הרגשי. טבעת זו עברה בירושה מדור לדור, ולא ניתן להמיר אותה בטבעת אחרת יקרה ככל שתהיה. עכשיו, בדרך לארץ הקודש לנשואי בנינו, חששנו מצד אחד להשאיר אותה שבועיים שלמים בכספת, מחשש מפצחי הכספות, אך מצד שני לענוד אותה שבועיים יטילו עלי עול גדול, שהרי אין להעלות על הדעת שנכניס אותה סתם למזוודה. החששות היו כבדים, והחלטתי לענוד אותה למרות האחריות הכבדה שזה יטיל עלי. בדקתי שהיא מחוזקת היטב על האצבע, ויצאנו לנמל התעופה. אחרי שבת חתן, כשהתחלנו לארוז לקראת הנסיעה חזרה, פתאום שמת לי לב... היהלום! היהלום היקר איננו. הטבעת נשארה על האצבע, אך היהלום היקר נעלם ואיננו. הטבעת עצמה הייתה שווה מעט מאד, ועיקרה, היהלום, אבד! ועמו עשרות אלפי דולרים והיסטוריה משפחתית מופלאה. בעלי ואני ניסינו לשחזר היכן ומתי נפל היהלום, אך התייאשנו. זכרתי שראיתי אותו בפעם האחרונה בחתונה, אך מאז היינו בהרבה מקומות... איך אוכל למצוא אותו? אספנו את בני המשפחה, התפצלנו לקבוצות, וחיפשנו יותר מיממה. לא הלכנו לישון, גם אם היינו רוצים לא היינו יכולים להירדם. יצאנו לחדר המדרגות של הבניין, וסרקנו מדרגה אחר מדרגה. תוך כדי חיפוש, ראינו בחור המפזר בתיבות הדואר פליירים צבעוניים. "מה זה?" שאל בעלי בסקרנות? "קח אחד", אמר הבחור ומיהר לבנין הבא. היה זה עלון המופץ על ידי 'ועד הרבנים לענייני צדקה' המכיל סיפור קורע לב על משפחה הזקוקה לצדקה. בעלי הביט בעלון בריכוז ואמר: "את יודעת, עשינו הרבה כדי למצוא את היהלום, התפללנו וחיפשנו, אבל שכחנו שצדקה יכולה לעזור, בואי נתרום, ונבטיח סכום נוסף אם נמצא את היהלום". הייתי די ספקנית אבל מצוות צדקה היא מצווה, עם או בלי יהלום. לא נשארו עוד הרבה שעות לבוקר, בעלי התקשר מיד ותרם בכרטיס אשראי. בבוקר רוקנתי את תכולתו של תיק היד שהיו בו כמה טישואים משומשים, וניערתי אותו על השולחן. בזוית העין קלטתי נצנוץ שנעלם בחלקיק שנייה וכמעט לא שמת לי לב אליו, אבל אלוקים רצה שנמצא. זה היה היהלום! אחזתי בו כמה שניות בלי לנשום מרב הלם, כששבה אלי רוחי קראתי לבעלי וגם הוא נתקע במקומו בלי אפשרות לנשום, "את בטוחה שזה זה, אולי אנחנו פשוט חולמים?", הסתכלתי בעיון על היהלום, ללא ספק, זה היה זה! והוא יכול היה להגיע לפח! בעלי התקשר מייד בשמחה למוקד הצדקה, לתרום את הסכום הנוסף...

(א.מ. אמיץ)
שבת שלום!

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברהם / ידידה בת בתיה / טל בן בתיה
שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים